

XI Jinping opfordrer til globale udviklingsinitiativer i FN:

Affolkning eller udvikling? Lad den store debat begynde!

21. september (EIRNS) – Kinas præsident Xi Jinping holdt den afsluttende tale på den 76. samling i FN's generalforsamling. Under sin tale sagde han: "Stillet over for de alvorlige COVID-19-chok er vi nødt til at arbejde sammen om at styre den globale udvikling mod en ny fase af afbalanceret, koordineret og inkluderende vækst. Til dette formål vil jeg gerne foreslå et globalt udviklingsinitiativ".

Ved afslutningen af sin diskussion med den europæiske organisation tirsdag, sagde Helga Zepp-LaRouche: "Vi er nødt til at optrappe vores interventioner med den kendsgerning i mente, at de fleste lande bevæger sig i en anden retning, samarbejde og ikke militær konfrontation. Det bliver imidlertid helt sikkert en rutsjebanetur forude. Men vi er nødt til at navigere med den klareste strategiske forestilling – at vi må komme ud af det med et nyt paradigme, der skal starte med et globalt sundhedssystem, og dette moderne sundhedsvæsen må begynde med Afghanistan. Så længe vi holder et absolut fokus på dette, tror jeg at vi kan katalysere enhver anstændig person, og det er hvad der må optrappes fra vores side. "Støtteerklæringerne fra USA's tidligere militære cheflæger, Jocelyn Elders og David Satcher, til Schiller Instituttets perspektiv for Afghanistan bør nu tages i betragtning ud fra det internationale potentiale for reaktioner på Xi Jinpings tale i går. Forslaget om at Pino Arlacchi skal spille en rolle i forhandlingerne med Afghanistans regering, som en betroet og troværdig højtstående

person, der er engageret i udryddelse af narkotikahandel og etablering af en sundhedsplatform for denne nation, bør anbefales, hvor som helst det er muligt.

Vi har faktisk optrappet på vores side. LaRouche-styrkerne har i de sidste 48 timer fået Lyndon LaRouches ideer til at give genlyd i Pakistan, Kina, Frankrig og FN, ud over de forskellige andre steder, hvor organisatorer har gennemført fysiske aktioner i verden eller talt med folk på telefon eller intervenseret i forskellige konferencer og forsamlinger. Nogle gange er vi blevet klappet af, undertiden fordømt, men aldrig ignoreret. Den polemiske drivkraft for en ny æra af samarbejde gennem princippet om Modsætningernes Sammenfald, indsat som en strategisk intervention i Afghanistan, er det højere komplekse område af militær strategi, "Paradiso", et magtdomæne, som skabninger, der bor i i geopolitikkens helvede ikke engang kan forestille sig eksisterer.

I et dokument på 637 sider fordømmer en tænketank i Frankrig Schiller Instituttet som involveret i det de kalder "De kinesiske indflydelsesoperationer – et 'machiavellisk øjeblik'. De har ikke set efter i "Machiavellis 'Firenzes Historie'. Det skulle de have gjort. De to kontrasterende taler af Biden og Xi – den ene fra Venedig og den anden fra Firenze – kan ses som de nye bogstøtter i debatten om emnet "udvikling eller affolkning", som den filosofiske sammenslutning, der blev grundlagt af Lyndon LaRouche, nu må drive frem i forgrunden på verdensplan. LaRouche-værket, "Der er ingen grænser for vækst", fra bind I i 'LaRouche Legacy Foundation' er trods alt modpolen til Romklubbens stadig dominerende 'Grænser for vækst' og senere i 1991 'Den første globale revolution'.

Dette er ikke for at falde til niveauet med at identificere USA og Kina som to modstående hold i en fodboldkamp. "Firenze" og "Venedig" refererer her til de aksiomer, der faktisk understøtter livssynet bag de to taler, der blev holdt i går. Præmisserne for Bidens tale er ensbetydende med katastrofe.

Præmisserne bag Xis tale definerer en produktiv fremtid for menneskeheden. Vores organisation bør, hvor det er muligt, gennemføre undervisningsforløb om 'Der er ingen grænser for vækst', for at give vores medborgere, især unge, valget til at vælte de aksiomer, de ikke ved de har, så de kan tage et globalt udviklingsinitiativ i form af 'World Health Platform'.

Lyndon LaRouche gav i et interview i 1989 fra sin fængselscelle i Alexandria, Virginia, dette nyttige råd om, hvordan man underviser: "Indenfor viden, indenfor undervisning har man to problemer. Det ene er at få bugt med ren og skær irrationalitet, de fordomme, som folk bringer ind i klasseværelset, osv. og sige, godt, lad os få det på det rene, i det mindste. Lad os give Aristoteles så meget... lad os få din viden bragt på en konsekvent, logisk organiseret form. Og derefter sige: altså, nu ved vi, at dette ikke er sandheden, men det er meget nyttigt at sætte det på denne form, fordi det gør os i stand til at anskueliggøre, hvad vi skal gøre for at korrigere formel viden, for at nå frem til hvad der virkelig er sandheden, osv. Jeg brugte alle slags påfund til at forsøge at få eleverne til at fokusere på dette punkt.

Men min idé om undervisningsforløbet var altid at sætte kursen mod netop det punkt, dvs. at præsentere en ordnet, logisk form for repræsentation af stoffet; påvis derefter paradokser, der opstår af sig selv, selv ud fra den reneste, mest stringente præsentation af dette stofområde, og vis derefter hvad løsningen på paradokset er, og håb på at lyset tænder i elevernes hoved. Og den studerende vil selv kunne indse: "åh ja! Dette er løsningen", og have oplevelsen af at skabe løsningen i deres eget sind, så at sige. Hvilket altid er min pædagogik... jeg kan godt lide at undervise på den måde. Jeg ville ikke kunne nyde at undervise under andre omstændigheder".

Dante Alighieris forudsigelse af den tragedie, der ville ramme Firenze, Den guddommelige Komædie, brugte denne sokratiske undervisningsmetode. Dette demonstreres gennem Dantes dialog

med Virgil og transformeres sidenhen til den højere dialog med Beatrice om videnskabelige metoder. På denne måde brugte Dante Platons dramatiske metode til at give en løsning, både på den samtidige ulykke, som Dante så rigt beskrev, og til vores egen nutidige. Han placerede ikke kun mange af sine samtidige i de passende områder af deres selvskabte helvede; han instruerede, gennem digteren Virgils forbøn, læseren i, ikke alene hvordan man trin for trin kunne rede sig ud af Infernoet, ind i skærsilden; han demonstrerede også, at sindets magt kan opdage nye fysiske principper, nye grader af frihed, som senere set i Firenze i form af Brunelleschis kuppel.

USA behøver ikke at være dømt til konflikt med Kina på vegne af Orcus, underverdenens gud, og som i øvrigt også var strafforfølger for brudte eder. (Frankrig, bemærk.) Præsident Xi tilbød dette alternativ: "Vi er nødt til at gribe de historiske muligheder, der er skabt ved den seneste runde af teknologisk revolution og industriel transformation, fordoble indsatsen for at udnytte teknologiske landvindinger for at øge produktiviteten og fremme et åbent, fair, rimeligt og ikke-diskriminerende miljø for udvikling af videnskab og teknologi. Vi bør fremme nye vækstdrivere i tiden efter COVID". Forslaget er: "Der er ingen grænser for vækst." Hvem vil modsætte sig det, og hvem vil forsvare det? Lad den store debat begynde!

Dante – 700 år

Billede: Dante Alighieri i Firenzes domkirke, malede af Domenico di Michelino, CC BY 3.0 via Wikimedia Commons

Hvad er læren i dag af hvad Dante Alighieri lærte os, 700 år efter hans død i september 1321? Hvordan skabte han bevidst det italienske sprog, ikke bare for at befri Italien fra et

oligarki, der dominerede på det tidspunkt, og etablere grundlaget for en suveræn nation tilegnet princippet om det almene vel – men for at vække en ånd af lidenskabelig poetisk forestillingskraft til hele historien, religionen, statskunst, økonomi og videnskab? Hvordan har hans rejse gennem helvede, skærsilden og paradiset i hans guddommelige komedie blevet en universel metafor for Friedrich Schillers påstand om, at menneskeheden er "født til det, der er bedre?"

Se LaRouche-Organisationens to videoer, hvor Denise Ham, Carl Osgood og Tim Rush diskuterer Dantes betydning for os i dag.

Læs også:

Hvordan Dante brugte poesi til at skabe den videnskabelige renæssance, af Muriel Mirak, Campaigner tidsskrift, 1980, sider 20-78

[Download \(PDF, Unknown\)](#)